

„Potrafię szumieć”

1. Nawiązanie z dzieckiem kontaktu emocjonalnego, wzrokowego i słownego.
2. Prowadzący demonstruje ćwiczenia, a dziecko je powtarza:

Ćwiczenia usprawniające narządy mowy: Bajka artykulacyjna "Indianie".

Indianie wyruszają ze swojej wioski na polowanie. Żegnają się ze swoimi dziećmi (cmokając całujemy palce prawej ręki) i żonami (cmokając całujemy palce lewej ręki). Wsiadają na swoje konie i jadą (naśladujemy językiem tętent koński, zmieniając brzmienie przez inny układ warg) przez most (usta jak do „u” i kląskanie), a potem przez prerię (usta jak do „i” i kląskanie). Konie zmęczyły się (parskanie) i dają znak, że chcą pić: ihaha, ihaha, ihaha. Indianie zatrzymują swoje konie: prrr... prrr ... prrr... Konie piją (ruchy języka z dołu do góry, naśladujące picie zwierzęcia). Nagle Indianie ujrzeli zwierzynę i strzelili z łuku. Zbliżała się noc, więc musieli rozpałić ognisko. Nie mieli zapalek. Zaczęli od małej isierki i musieli mocno dmuchać, żeby ognisko się rozpałiło (dmuchanie w złączone ręce). Upiekli na ogniu zwierzynę i zrobili sobie ucztę (mlaskanie i oblizywanie szeroko otwartych ust). Po pewnym czasie zachciało im się spać (ziewanie) i zasnęli (chrapanie). Rano Indianie zwołali rozbiegane konie : a-e-o, y-u-i (przeciągamy samogłoski). Wsiedli na nie i pojechali przez prerię (usta jak do „i”, kląskanie), a potem przez most (usta jak do „u” i kląskanie). Wrócili do wioski i witają się ze swoimi dziećmi (cmokając całujemy palce prawej ręki).

3. Ćwiczenia oddechowe - dmuchanie na kolorowe piórka.
4. Artykulacja głoski „sz” przed lustrem: – prezentacja układu warg, policzków i języka przy wymowie głoski „sz”, – naśladowanie szumu wiatru – artykulacja głoski „sz”.

„Szumis...” . Prowadzący czyta tekst wiersza, a dziecko wymawia wyłącznie głoskę „sz” w

izolacji. "Szum" – głoska „sz”:

Szumi morze – szszsz...

Szumi wiatr – szszsz...

Szumi woda – szszsz...

Szumi las – szszsz...

Szumia drzewa – szszsz...

Szumia liście – szszsz...

Szumię ja – szszsz...

Szumisz ty – szszsz...

Szumi mama – szszsz...

Szumi tata – szszsz

Szumi miś – szszsz...

5. Gimnastyka języka. Słuchaj i powtarzaj.

Powtarzanie sylab

Podczas ćwiczeń należy przedłużać wymowę głoski „sz”. - szszu, szszo, szsza, szsze, szszy, -

uszzu, yszzu, oszzu, aszzu, eszze, - oszz, uszz, aszz, eszz, yszz.

Powtarzanie wierszyka: Utrwalanie sylab:

Sza! Sza! Sza! – mówię ja. Szy! Szy! Szy! – mówisz ty.

Szo! Szo! Szo! – wołam ja. Szy! Szy! Szy! – wołasz ty.

Szu! Szu! Szu! – śpiewam ja. Szy! Szy! Szy! – śpiewasz ty.

Sze! Sze! Sze! – myślę ja. Szy! Szy! Szy! – myślisz ty.

Powtarzanie słów.

Prowadzący wypowiada słowa z głoską „sz”, a dziecko je powtarza: szafa, szatnia, szakał, szachy, szalik, szablą, szufelka, szuflada, szopa, szelki, szyba, szynka, szyny, szum, Szymon, koszula, wieszak, muszelka, bambosze, leniuszek, naszyjnik, mieszkanie, maszyna, kaszel, nosze, koszyk, poszewka, puszek, uszy, kieszeń, wieszak, ptaszek, afisz, kosz, klosz, kalosz, kapelusz, Łukasz, Mateusz, grosz, gulasz, szkoła, szkoda, szklanka, szminka, sznurowadła, szpilka, szpak, gruszka, poduszka, kasztan, paluszki, biskopt, bursztyn, podszewka, myszka, biskopt, broszka, gruszka, puszka, poduszka, mieszkanie, muszla, kasztan, podszewka, szyszka, szaszłyk.

8. Ćwiczenia percepcji wzrokowej, słuchowej: Logopeda pokazuje dziecku zestaw obrazków "Loteryjka obrazkowa" i prosi o odpowiednie ich przyporządkowanie. Prowadzący dba o prawidłową artykulację wymawianych przez dziecko wyrazów oraz właściwe ułożenie elementów układanki.

9. Zabawa ruchowa. Prowadzący ustawia tor przeszkód z dużych klocków. Dziecko pokonuje przeszkody z odpowiednim ruchem podczas gdy prowadzący dzwoni dzwoneczkami.